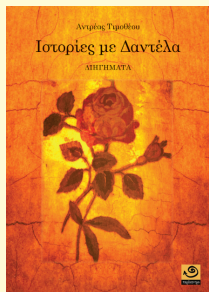

Το Σπίτι της Κύπρου
 σας προσκαλεί
 την **Τρίτη 4 Οκτωβρίου 2016**
 και ώρα **19:00**
 στην παρουσίαση του βιβλίου
 του **Αντρέα Τιμοθέου**

Ιστορίες με Δαντέλα

(Εκδόσεις Παράκεντρο)

Για το βιβλίο θα μιλήσουν οι ποιήτριες
Φροσούλα Κολοσιάτου
Αλεξάνδρα Ζαμπά
Δήμητρα Χριστοδούλου

Αντιφώνηση και ανάγνωση αποσπασμάτων
 από τον συγγραφέα

Η εκδήλωση πραγματοποιείται με τη στήριξη
 των Πολιτιστικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Παιδείας
 και Πολιτισμού της Κύπρου

Επιμέλεια εκδήλωσης: Άντρη Χρυσάνθου

Ο **Αντρέας Τιμοθέου** γεννήθηκε στη Λάρνακα το 1990. Είναι απόφοιτος του Τμήματος Επιστημών της Αγωγής του Πανεπιστημίου Κύπρου, υπότροφος του κληροδοτήματος Γεωργίου και Μαρίας Τυρίμου. Έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στη Διδακτική του Γλωσσικού Μαθήματος στο Πανεπιστήμιο Κύπρου ως υπότροφος του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών Κύπρου. Έχει εκδώσει τέσσερις ποιητικές συλλογές και μια συλλογή διηγημάτων: *Για μια στιγμή και μια αιωνιότητα* (2011), *Όλα αυτά που θα 'θελα να ξέρεις* (2013), *Τα Άνθη του Φωτός* (2014), *Οι μέρες 'τ' Αυγούστου* (2016) και *Ιστορίες με δαντέλα* (2016). Ποιήματα και διηγήματά του μεταφράστηκαν στα αγγλικά, ιταλικά, γερμανικά, σέρβικα, σλοβένικα, κινέζικα και δημοσιεύτηκαν σε λογοτεχνικά περιοδικά και ανθολογίες. Για την πολιτιστική του προσφορά του απονεμήθηκαν από το Πανεπιστήμιο Κύπρου τα βραβεία εις μνήμη της εκπαιδευτικού Πόπης Παπαχριστοφόρου-Κυριακοπούλου και το Βραβείο Ανδρέα Καραγιάν εις μνήμη Καρμέλας Καραγιάν. Το 2016 βραβεύτηκε από την Ένωση Λογοτεχνών Κύπρου σε δικονομικό διαγωνισμό, για την ανέκδοτη ποιητική συλλογή του *Πλανόδιος στα σύνορα της Εδέμ*. Αποτελεί μέλος της Εθνικής Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών Κύπρου, της Ένωσης Λογοτεχνών Κύπρου, του ΠΕΝ Κύπρου, μέλος του διοικητικού συμβουλίου του Πολιτιστικού Ομίλου Λάρνακας «Άρτιον» και ιδρυτικό μέλος και γραμματέας της Πολιτιστικής Κίνησης Λάρνακας «Φίλοι της Λογοτεχνίας και του Πολιτισμού»

«Ιστορίες με Δαντέλα». Ακριβέστατος ο σύνδεσμος «με». Οι ιστορίες δεν μιλούν για δαντέλες. Το νυφικό, το πουά φόρεμα, το κοραλλί φόρεμα, τα προικιά, τα κεντήματα, μάλλινα, γούνες, υφάσματα, κλωστές, χρώματα, αρώματα, δαντέλες... τυλίγονται, ξετυλίγονται όμορφα σε όλο το βιβλίο. Καταφύγιο ομορφιάς τα ονομάζει ο αφηγητής και παρηγοριάς θα προσθέταμε. Οι δαντέλες σε ένα δεύτερο επίπεδο είναι το ενθύμιο μιας άλλης εποχής, ενός χαμένου κόσμου. Ως υλικό, είναι στοιχείο ομορφιάς και μαζί με τη μνήμη, κι όλα τα άλλα μέσα που επιστρατεύει ο συγγραφέας, υπηρετεί την αντίσταση του ήρωα/αφηγητή στην ασυνέχεια, στην απώλεια, στη φθορά. Υπηρετεί την αγωνιώδη προσπάθεια να αναπληρωθεί το κενό, η απουσία. Συμβολικά είναι ο θηλυκός κόσμος θαλαπωρής και στοργής. Είναι ο πολιτισμός πάνω στο τραύμα της χυδαιότητας, της φθοράς του ωραίου, της απουσίας και του θανάτου. Σε τρίτο επίπεδο η ίδια η γραφή του Αντρέα Τιμοθέου έχει τα χαρακτηριστικά της δαντέλας. Η δαντέλα διακρίνεται για λεπτότητα, αρμονία, συμμετρία. Απαιτεί στην εκτέλεση ακρίβεια, μέτρομα κι ακολουθεί έναν κώδικα αισθητικής βαθιά ριζωμένο στον πολιτισμό. Το πλέξιμο είναι γενικότερα μια μεταφορά του πολιτισμού και της γραφής. Η γραφή που επιλέγει ειδικότερα το πλέξιμο της δαντέλας δηλώνει την αγωνία του συγγραφέα να σώσει εαυτόν και τον κόσμο μέσα από την ομορφιά και την υπερτάσισή της. Παραδίδοντάς τον στην αιωνιότητα.

Ευφροσύνη Μαντά Λαζάρου, ποιήτρια